

“La mala sang és un combustible nefast”

‘Anem tancant les portes a la por’ és el dotzè disc de Brams, el segon després de la tornada. Un àlbum que segueix les coordenades de combat i festa de la trajectòria del grup en un moment d’efervescència afrontat amb humor i esperança, sense ira.

Que potser a uns senyors amb panxa cervesera i els signes de la quarta dècada o així ja no els toca anar fent salts per l’escenari? Segurament. Que a la gent, seguidors joves i veterans, això els importa ben poc? Segur. La prova, els populosos concerts dels Brams. Que l’energia que, hipotèticament, puguen perdre la compensen amb un ofici més gran? Cap dubte. De nou, a les proves: *Anem tancant les portes a la por* no sols és un disc engrescador, divertit i que mou a mirar cap al futur personal i col·lectiu amb esperit positiu. El disc, a més, conté mitja dotzena de temes esfèrics, començant pel single, “Ordre d’allunyament”.

Rock mestís, creuat de ska, reggae i uns altres estils, marca de la casa més alguna gojosa incursió en terrenys ignots. Un cançoner per alimentar el repertori dels seus incendiàries concerts. Si més no, com explica el cantant de Brams, Francesc Ribera *Titot*, tampoc no té massa sentit, quan van a fer un quart de segle sobre els escenaris, canviar el full de ruta.

Al grup, més que el pas del temps, el preocupava no estar musicalment a l’altura de les circumstàncies. “Hi havia

Dotze discos després, Brams tenen molt clar el full de ruta. El grup al complet, en una triple imatge promocional.

por”, confessa Titot, “perquè sembla assumit que quan un grup torna després d’un cert temps retirat, el disc que fa és una merda. Per tant, no parteixes de zero, sinó de menys vint, has de remuntar més que si comencessis”. Comptat i debatut, però, hi juga el tema de l’edat. “Quan fas cançons d’àmbit festiu, el que nosaltres diem ‘rock de taverna’, una cosa és fer-ho amb vint anys i una altra als quaranta. Ho fem per no perdre el caràcter del grup, el rock de taverna i de combat, però hem de fer-ho sense repetir-nos i no caure en llocs penosos”. No és fàcil. Un tema com ara “Aiguòlics anònims” frega aquella línia. “En la tradició de cançó de taberna hi ha una llarga tradició d’insultar l’aigua”, es justifica Titot.

Al públic, en tot cas, aquest debat no l’impressiona gaire: el renascut festival Canet Rock organitzà una votació popular perquè la gent decidira quina banda, al marge del cartell oficial, li agradava veure. Brams s’imposà en aquesta consulta. “Fa gràcia que et fitxi un festival, però encara més que ho faci la gent. Això vol dir que mantenim connexió amb molta gent. Quan vam plegar estàvem convençuts de què plegàvem i que faríem altres coses, no era cap estratègia. Però després de fer altres coses, t’hi repenses i ja està, tampoc no vam demanar permís a ningú per marxar i no hem de fer-ho per tornar”, diu.

Curiosament, “quan vam tornar ens pensàvem que allò durava tres mesos. I llavors ens vam trobar que als concerts ens seguia una sèrie de gent de moltes edats diferents, una degradació que pots observar des de l’escenari: davant els joves i, repenjats a la barra, allà al final, els de la nostra edat”. “Però al davant”, insisteix, “hi ha els de disset o divuit, que és impossible que ens hagin vist abans. Aquesta gent va als concerts i et canta tot el disc *Oferta de diàleg* [el disc anterior, el primer des de la tornada] i de la resta del repertori se’n saben dos o tres. Això ens ha animat a seguir, no sols teníem el públic d’abans”.

Sobre el to esperançat del disc, des del mateix títol, el cantant de Brams explica que “és millor fer-ho així, la mala sang és un combustible nefast. I l’esperança és un combustible collonut. Nosaltres omplim l’espai que la gent dedica a l’oci. I malgrat que parlem del nostre entorn social i polític, no pots fer misses negres, que la gent se senti culpable. Sempre

hem defugit fer misses negres i coses que pertanyen a l’àmbit de la política estricta. No s’han de confondre els espais”.

Esperanza Aguirre i la Dama d’Elx.

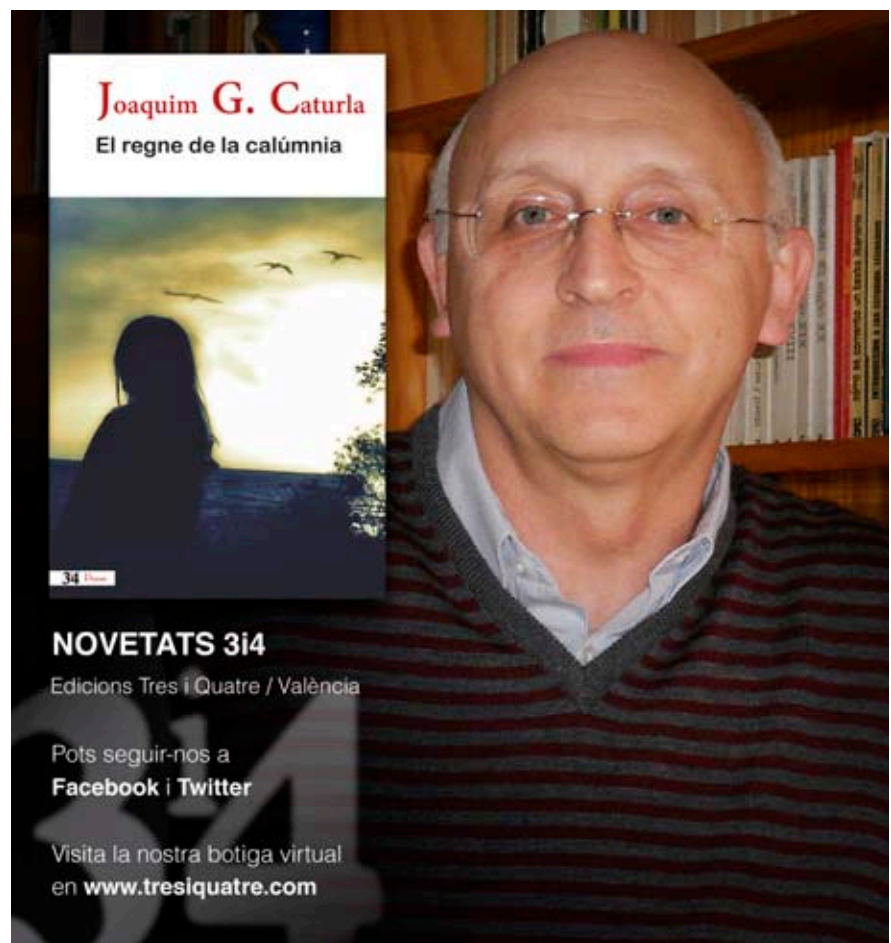
Positivisme farcit, a més, d’humor, com ara quan a la cançó “Història d’Espanya (explicada pels espanyols)”, apareix Esperanza Aguirre parlant dels “3.000 años” de vigència de la “nación española”. Brams repliquen: “A les coves d’Altamira ja hi havia una tuna, un tricorni i el Santiago Bernabeu”. “Són estereotips, però al cap i a la fi només hem utilitzat cites seves. L’Esperanza Aguirre va dir això”, apunta, mentre que una altra broma, el fet que la Dama d’Elx parlara valencià, “va estar a punt d’aprovar-ho el Parlament valencià”, adverteix Francesc Ribera en referència a una inenarrable iniciativa parlamentària del PP que atribuïa al valencià un origen ibèric. “No hem fet sinó emprar les seues parides, a nosaltres sempre ens ha agradat aquest punt sorneguer, per traure ferro”, clou.

Tot i l’estil reconegut i reconeixedor, al disc hi ha espai per alguna lleugera

experimentació, com ara a la balada èpica “Tres exèrcits”, un cançó amb bases electròniques i una tornada irresistible. “Ens agrada poder fer això, però ho pots fer en una cançó, no és cap aposta estilística. Tot el disc no pot contermin invents. Ens hem sentit còmodes, però ho pots fer com a detall, perquè el text ho suggeria, més que els patrons *ska*”. “Sempre hem treballat amb els estils musicals com a matèria prima, no com a exercicis d’estil. Vas posant dosi d’una cosa o d’una altra en funció del que la cançó reclama, com si els gèneres fossin pots”.

Tanquem parlant de connexió de l’actualitat amb el disc. “És molt difícil fer una cançó sobre el nostre entorn i que no caduqui en una setmana. Als anys 90, una cançó sobre l’actualitat tenia validesa un any, dos. Ara és impensable: va tot tan ràpid... Imagina’t que fem una cançó sobre la consulta i, quan surt el disc, no hi ha consulta... És molt perillós. Per això hem intentat parlar de la pèrdua progressiva de la por”.

Xavier Aliaga

Joaquim G. Caturla
El regne de la calúmia

NOVETATS 3i4
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook i Twitter

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com